

NIČ NAS NE SME PRESENETITI

Niso vsi turisti

Turistična sezona se je že pričela. K nam prihajajo letovat tudi številni tuji turisti. Naše meje so široko odprte. Podatki kažejo, da se bo med »pravimi« turisti povečal tudi priliv »nepravih«. To so ljudje, ki se pod krinko turizma ukvarjajo z nam nevarnimi in sovražnimi posli.

Naša naloga je, da take »turiste« odkrijemo, jim preprečimo sovražno delovanje in jim damo vedeti, da smo enotni in pripravljeni se boriti za to, kar smo do danes dosegli v razvoju naše samoupravne socialistične družbe. Za to ne potrebujemo nobenih obveščevalnih sposobnosti. Čisto navaden pogovor z neznancem, ki se nam priključi na plaži, v gostinskem lokalu ali kje drugje, je dovolj. Zakaj bi tujcu razlagali naše drobne težavice, ki nas pestijo v vsakdanjem življenju, naj si bo to od dolgih vrst pri čakanju, pa ne za kruh, ampak avtomobile in stanovanja, pa do premajhnega dohodka, ker bi vsi hoteli imeti več denarja za manj dela. Res je, da so taki pogovori le kamenček v mozaiku, vendar veliko takih pogovorov nekomu lahko sestavi pester mozaik stanja v naši državi. Preproste besede, brez parol, so dovolj, da nekomu izrazimo našo trdnost. Prav gotovo nihče med nami ne želi namerno blatiti samega sebe, le pozorni smo na to premalo.

Naj navedem primer. Marsikoga postane sram, ko vidi naše državljane in njih početje na železniški in avtobusni postaji v Trstu. Vsi vemo, da to ni realen odraz naše kulture. Pa vendar tržaški neofašisti prav radi v svojih pamfletih kričijo: na postajah se vidi kultura Balkana. Zakaj bi jim dajali povod za kleветanje, le nekoliko večjo zavest moramo imeti!

Spomnim se tudi primera, ki se je pred leti zgodil v Beogradu. Dva vojaka sta se zapletla v pogovor z dvema dekletoma s Švedske. Beseda je dala besedo in dekleti sta si zaželeli zvezd z njunih kap, na katerih sta sijala srp in kladivo. Pri obravnavi je njun komandant dejal: »Res sta pogrešila, ker sta odtujila imovino, vendar naj jima dasta zvezdi v spomin in opomin, na našo zavednost, trdnost,

enotnost in pripravljenost, da v vsakem trenutku branimo tisto, kar smo dosegli z revolucionarnim bojem.«

Reke turistov in »turistov« se valijo skozi naše kraje. Pokažimo jim torej našo zavest in moralo.

IVO BREČIČ

KS Kolezija v akciji

V četrtek, 7. julija je imela krajevna skupnost Kolezija živahno popoldne. Nekaj po 18. uri so se mimoidoči pričeli začudeno ustavljati ob ljudeh, ki so sloneli, presedali in ležali pred hišami. To so bili ranjenci, ki so sodelovali v vaji civilne zaščite krajevne skupnosti. Vsak je imel pripeto posebno oznako, kjer je bilo na shemi človeškega telesa prikazano, kakšna poškodba ga je prizadela.

Kmalu nato so pričele prihajati reševalne ekipe s potrebno opremo, ki so pobirale ranjence, jim nudile prvo pomoč in jih znosile na zelenico ob Koseskega ulici, kjer je bilo prevajališče in zbirališče za tiste, ki bi jih bilo treba zaradi nadaljnje zdravniške pomoči prepeljati naprej.

Že teden poprej je bila štabna vaja civilne zaščite in tega dne se je štab ponovno zbral v svojih prostorih v Kolezijski ulici, vodja civilne zaščite v krajevni skupnosti, tov. Zvonko Faleškin pa ga je seznanil s položajem, v kakršnem se je znašla krajevna skupnost le kratek čas potem, ko jo je prizadel potres.

Vaja je bila namreč namenjena prav reševanju nalog, pred kakršnimi bi se znašli v primeru potresa v Ljubljani, ki bi imel moč 8. do 9. stopnje po Mercalliju, ob epicentru jugozahodno od Ljubljane, nekje pri Črni vasi in ob trajanju 23 sekund.

Po predpostavki za vajo so bile posledice potresa posebno občutne v občinah Ljubljana Center, posebno pa Vič, na območju KS Kolezija pa je bilo najbolj prizadeto območje Zbašnikove ulice, del Valjavčeve ulice, del Koseskega ulice, Mencingerjeve in del Rezijanske ulice.

Nekaj minut po nesreči bi bilo po zbranih podatkih možno sklepati, da je na območju 5 mrtvih, 7 huje in 16 laže ranjenih, v ruševinah pa so še trije ljudje. Zaradi poškodovanega

električnega in vodovodnega omrežja ni niti vode niti elektrike, ceste so prehodne in telefonske zveze pretrgane.

Vaja je bila torej zamišljena za primer katastrofe, s kakršnimi nam zadnje čase ni prizaneseno, ki pa so dale tudi zelo prepričljive izkušnje. In območje občine Vič-Rudnik bi bilo v primeru bližnjega epicentra zaradi specifičnih tal in delno starejših ali slabo grajenih stavb posebno ogroženo.

Splošna solidarnost je sicer v vseh podobnih primerih pri nas dobro prestala preizkušnjo. Vendar so že sam čas, ki ga zahteva prihod pomoči od drugod, pretrgane komunikacije in druge posledice ovire, ki ne dopuščajo zanašanja na tako pomoč. Bistvena je zato pripravljenost in prispevek občanov na samem kraju dogodkov, ki lahko s hitro akcijo omilijo posledice, preprečijo nadaljnje žrtve in škodo.

KS Kolezija se je na vaji izkazala z vrsto dobro pripravljenih ekip. Mobilizirani so bili vod za zveze, I. in II. vod prve medicinske pomoči, gasilski vod, vod za red in varnost, oddelek za dekontaminacijo ljudi in opreme, intendantski oddelek in splošne enote civilne zaščite.

V nekako dveurni vaji so ekipe lepo opravile svoje naloge. Dosedanje usposabljanje članov civilne zaščite je bilo namreč precej intenzivno. Vsi člani prve medicinske pomoči imajo na primer za seboj vsaj začetne, polovica pa tudi nadaljevalne tečaje. Pa tudi druge ekipe so dobro usposobljene.

Z izkušnjo več in boljšim poznavanjem konkretnih razmer domačega terena je bilo zadoščeno eni plati usposabljanja ekip civilne zaščite, medtem ko je druga plat takih vaj njihov politično mobilizacijski pomen in dviganje ravni splošne pripravljenosti v okviru skupne akcije »Nič nas ne sme presenetiti«.

Izlet krajevnih organizacij Brezovice

V soboto, 26. 5. 1979 je društvo upokojencev krajevne skupnosti Brezovica organiziralo izlet v znane kraje iz NOB za člane DU, ZB in krvodajalce.

Izpred pošte na Brezovici smo se odpeljali točno ob 7. uri, vseh udeležencev je bilo 100.

Smer izleta — Žužemberk, Baza 20, Črnomelj, Metlika.

Najprej smo se ustavili v Žužemberku, kjer smo si ogledali spomenik 1200 padlim partizanom.

Kratko zgodovino NOB in vzrok za nastanek tako veličastnega spomenika v Žužemberku nam je podala predstavnica ZB iz Žužemberka. Pot smo nadaljevali v še vedno skrivnostne in hladne kočevske gozdove, v Bazo 20. S pomočjo vodiča smo si ogledali Bazo 20, slišali potek in namen nastajanja v letih 1943 in 1944, ter videli notranjost pomembnejših zgradb od skupno 35 med seboj ločenih poslopij.

Videli smo fotografije, brošure, letake, ter ostalo pomembno gradivo, ki govori o pomenu Baze 20 za naš boj med vojno in kasnejši razvoj naše družbe. Vse to gradivo je stalno razstavljeno v teh zgradbah.

Za dobro in vedro razpoloženje pa je med vožnjo in ob postankih skrbel harmonikar Ivan Masle starejši.

Udeleženci izleta smo bili zadovoljni z organizacijo.

Večina udeležencev izleta je bila mnena, da moramo podobnih izletov v bodoče organizirati čimveč.

Komisija za informiranost pri KS Brezovica

ZAKAJ TAKO?

»Učinkovitost«
naše
pošte!

Center za socialno delo občine Ljubljana Vič-Rudnik se nahaja na Tržaški 2, torej le dober streljaj od prostorov našega uredništva. Pa vendar, pota so lahko včasih tudi dolga, dolga kot povest o jari kači in steklem polžu. To nam dokazuje odpisano pismo s strani občinske skupnosti socialnega skrbstva — Tržaška 2, ki nas je 13. aprila povabila na otvoritev novih prostorov. Zavoda za socialno delo (le-ta je bila 17. aprila). Pismo nam je bilo vročeno 11. juni-

ja. Dva meseca dni je trajala »hitra dostava«, za katero PTT organizacija garantira tudi z žigom, odtisnjem na kuverti. Še to, tudi nekaj drugih naslovnikov je pismo z isto vsebino dobilo 11. junija.

Komentar ni potreben. Morda le naša razmišljanja za katera bi sicer v uredništvu želeli, da jih ne bi bilo — o tem, zakaj Naša komuna v nekatere izvenmestnih krajevnih skupnosti prihaja z zamudo.

OBČINSKA SKUPNOST SOCIALNEGA SKRBTVA
LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK
LJUBLJANA, Tržaška 2

OBČINSKA KONFERENCA SZDL

Uredništvo naše »KOMUNE«

Urednica tov. Janja Domitrovič

Trg MDB 14

61000 Ljubljana